

Bruxelles, den 6. juni 2017
(OR. en)

10031/17

**Interinstitutionel sag:
2012/0193 (COD)**

**DROIPEN 83
JAI 579
GAF 26
FIN 353
CADREFIN 68
FISC 126
CODEC 995**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	16. maj 2017
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2017) 246 final
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2017) 246 final.

Bilag: COM(2017) 246 final

Bruxelles, den 16.5.2017
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

vedrørende

**Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets
og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske
Unions finansielle interesser**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

**Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets
og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske
Unions finansielle interesser**

1. BAGGRUND

Forslag fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet (dokument 11. juli 2012
COM(2012) 363 final – 2012/193 COD):

Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: Ikke relevant

Udtalelse afgivet af Regionsudvalget: 18. december 2012

Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning vedtaget: 16. april 2014

Rådets førstebehandlingsholdning vedtaget: 25. april 2017

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Formålet med udkastet til direktiv er at fastsætte minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger, sanktioner og forældelsesfrister inden for bekæmpelse af svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser med henblik på at bidrage effektivt til en stærkere beskyttelse mod kriminalitet, der skader disse finansielle interesser, i overensstemmelse med gældende EU-ret på dette område. Direktivet vil forbedre det nuværende beskyttelsesniveau baseret på konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser fra 1995 ("konventionen")¹, som direktivet skal erstatte for de medlemsstater, der er bundet af direktivet.

3. BEMÆRKNINGER TIL RÅDETS HOLDNING

Hvad angår direktivets materielle bestemmelser afspejler Rådets førstebehandlingsholdning det kompromis, som blev indgået i forhandlingerne mellem Rådet og Europa-Parlamentet med støtte fra Kommissionen.

Rådets førstebehandlingsholdning fastholder fuldt ud målsætningerne i Kommissionens forslag. Sammenlignet med konventionen vil direktivet give klarere og strengere regler på en række vigtige områder. Hvad angår definitionen af strafbare handlinger giver direktivet

¹ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

ajourførte definitioner af aktiv og passiv korruption og af begrebet offentligt ansatte, ligesom misbrug af midler, hvorved forstås en handling begået af en offentligt ansat, der ikke falder ind under begrebet svig i snæver forstand, er indført som en ny lovovertrædelse.

Stik imod Rådets oprindelige synspunkt om udelukkelse af momssvig fra direktivets anvendelsesområde inkluderer Rådets førstebehandlingsholdning nu alvorlig momssvig i direktivet, hvorfor medlemsstaterne i det mindste skal anse strafbare handlinger mod det fælles merværdiafgiftssystem som alvorlige, når de har tilknytning til to eller flere EU-medlemsstats område, og den samlede skade udgør mindst 10 mio. EUR. Kommissionen var fra begyndelsen af den opfattelse, at momssvig bør falde inden for direktivets anvendelsesområde, som det p.t. er tilfældet for konventionen². Det er afgørende for Kommissionen at medtage i det mindste alvorlige grænseoverskridende former for momssvig i direktivet, således at det beskyttelsesniveau, der er i konventionen, ikke forringes, og så der fortsat sikres minimumsstandards for momssvigsager i Unionen og dermed sikres ensartet og bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Kommissionen accepterer, at ikke alle sager om momssvig, men kun de alvorlige tilfælde, er omfattet af direktivet, og bemærker, at tærsklen på 10 millioner er omfattet af en revisionsklausul.

Med hensyn til sanktioner harmoniserer direktivet maksimale strafferetlige sanktioner over for fysiske personer, herunder en maksimumstraf på mindst fire års fængsel, når de i direktivet omfattede strafbare handlinger indebærer betydelige skader eller fordele, eller når andre alvorlige omstændigheder i henhold til national ret berettiger en sådan sanktion.

Mens konventionen ikke indeholder bestemmelser om forældelsesfrister, indføres der med direktivet nye bindende regler om forældelsesfrister, herunder bestemmelser om afbrydelser og suspensioner med hensyn til strafbare handlinger, der berører Unionens budget. Dette regelsæt vil gøre det muligt for retshåndhævende og retlige myndigheder effektivt at efterforske, retsforfølge og træffe afgørelse i de pågældende sager såvel som sikre håndhævelse af de pålagte sanktioner.

For så vidt angår retsgrundlaget var Kommissionens forslag baseret på artikel 325, stk. 4, i TEUF, hvorimod Rådet og Europa-Parlamentet aftalte, at artikel 83, stk. 1 og 2, i TEUF var det passende retsgrundlag for fastsættelse af minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner herfor, herunder bekæmpelse af svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser. Rådet vedtog følgelig udkastet til direktiv ved førstebehandling på grundlag af artikel 83, stk. 2, i TEUF.

Set i lyset af ovennævnte fremsatte Kommissionen følgende erklæring på Rådets møde den 7. februar 2017, da Rådet nåede en politisk aftale om direktivet, og den 25. april 2017, da Rådet vedtog sin førstebehandlingsholdning:

"Selv om Kommissionen ikke har nogen indvendinger med hensyn til direktivets materielle bestemmelser, burde retsgrundlaget efter dens opfattelse have været artikel 325 i TEUF, og den forbeholder sig derfor retten til at indlede en sag vedrørende retsgrundlaget ved Domstolen."

² Dette blev bekræftet i Domstolens dom af 8. september 2015, Taricco, C-105/14.

4. KONKLUSION

Kommissionen støtter følgelig Rådets førstebehandlingsholdning vedrørende direktivets materielle bestemmelser. Kommissionen mener imidlertid, at direktivet burde have været baseret på artikel 325 i TEUF, og den forbeholder sig derfor retten til at indlede en sag vedrørende retsgrundlaget ved Domstolen.